

[Erna Sørensen.]

har været ude for hård kritik, gående ud på, at det er ensidigt kvindesagsarbejde, der her reklameres for; men det er faktisk således, at alle husmoderforeninger er børn af Dansk Kvindesamfund.

Derimod er jeg lidt bange for en sådan udvidelse af husholdningsrådet som den, det ærede medlem fru Viola Nørlov var inde på. Forbrugerrådet står for mig som en institution, der blev oprettet på grund af de vanskelige forhold efter besættelsen, da man havde erstatningsvarer og rationeringer. Jeg var selv med til at skabe det og give det dets vedtægter, og det var mit indtryk, at forbrugerrådets hovedopgave lå deri, at man skulle kunne vælge kyndige kvinder ind i nævn og udvalg, hvor spørgsmål af midlertidig karakter var til behandling, altså hvor talen var om visse rationeringer, tildelinger og alt, hvad derunder hører. Forbrugerrådet har med en forbausende lethed fået udvidet sit virkeområde og efter min mening sat statens husholdningsråd noget i skygge — og det synes jeg ikke er rigtigt. I virkeligheden burde forbrugerrådet gå op i statens husholdningsråd, således at der blev tale om en enhed. Den måde, hvorpå man gennem forbrugerrådet kan opnå kvalitetsmærkning og kan skaffe firmaer en billig reklame, synes jeg ikke er tiltalende, og jeg håber ikke, at statens husholdningsråd vil fortsætte denne linie. Jeg ser af den sidste beretning, beretningen for 1950—51, at et enkelt firma har benyttet statens husholdningsråds udtalelser til fordel for sig selv, og ligeledes at statens husholdningsråd har modtaget betaling for de undersøgelser, der er foretaget. Det må ikke være sådan, at man kan henvende sig til statens husholdningsråd for at skaffe sig reklame for sine egne varer. Det må være sådan, at statens husholdningsråd er ganske uhildet. At der skal betales et ekspeditionsgebyr eller noget i den retning, er jeg selvfølgelig indforstået med, men statens husholdningsråd må begrænse sit område her.

Det er ganske naturligt, at man optager loven til revision, selvom den først skulle optages til revision i næste rigsdagssamling. Jeg er enig i en hel del af de udtalelser, som det ærede medlem hr. Foged kom med, og jeg mener, vi i et udvalg må drøfte de nærmere enkeltheder i samråd med den højtærede indenrigsminister. Med disse ord skal jeg

anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det kommende udvalg.

Aage Fogh: Da vi sidst reviderede loven om statens husholdningsråd, i 1948, blev der indsat en løfteparagraf, hvorefter der snarest muligt skulle indrettes passende lokaler og bygges laboratorier. Nu meddeles det i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, at den økonomiske situation har medført, at man ikke har kunnet strække sig videre end til at indrette et forsøgs-køkken og laboratorium i rådets hidtidige kontorlokaler. Det lyder fast utroligt, at den økonomiske situation fra 1948 til i dag skulle have udviklet sig sådan, at man ikke har haft råd til at skaffe de nødvendige lokaler til en så vigtig institution, som statens husholdningsråd må siges at være.

Jeg havde tænkt mig at citere formålsparagraffen, men det har det ærede medlem hr. Foged gjort, så er jeg fri for at gøre det. Men prøv at læse formålsparagraffen; se, hvilke kolossale opgaver der sorterer under husholdningsrådet, og sammenhold det med den oplysning, at vi ikke har haft råd til at bygge passende lokaler i løbet af de 5—6 år, der er gået siden lovens vedtagelse. Den kendsgerning, at man ikke har bygget, fører med sig, at jeg må spørge den højtærede minister, om vi nu også kan være sikre på, at det bliver gjort nu. Det er vel ikke en ny løfteparagraf, der skal sættes ind i den kommende lov af 1953? Det er vel en realitet? Jeg har ikke set noget positivt udover det, der er nævnt her i paragraffen, og her er det ikke mere sikkert, end det var i 1948. Derfor vil jeg gerne rette det direkte spørgsmål til den højtærede minister, om vi kan stole på, at dette laboratorium virkelig bliver bygget nu.

I forbindelse hermed vil jeg gerne rette endnu et spørgsmål til den højtærede indenrigsminister, og det er dette, om det virkelig er nødvendigt, at denne forsøgsstation skal ligge i København. Vi bygger alt muligt i København. Det ærede medlem fru Erna Sørensen sagde, at København er centralt. Ja, jeg ved ikke, hvad København er centralt for. Det kan da ikke være centralt for landet. Det kan da ikke ligge mere ucentralt, end det gør. Men det skal indrømmes, at vi efterhånden har fået anbragt en fjerdedel af samtlige borgere på denne lille plet, og får vi dem samlet allesammen herovre, bliver det selvfølgelig centralt,